

MÁRIÁN Gábor

A mozgóárus portréja

A ló bőre feltűnően
kicsiny felszín.
Horizontális sraffirozás —
az állati és emberi figura arányát
fekete krétanyomok odaadó
figyelmének tulajdonítják.
Hexagonális rétegekből
épülnek a magánszféra templomai.
Tűzoltók szájában kanóc,
a sztriptíz táncosnő lógó
bugyik között alszik
a publikumnak háttal.
Cirkuszi gondozó törli
prizmával geometrikus darabokra
a kíváncsiskodók csoportját.
Heveder a mellkas
legkeskenyebb pontján,
marmagasságból leszédülő akrobaták.
A nyereg nélküli ismeretség elől
menedéket lelsz a tűzlépcsőn.

Detonáció

A fekete szín
dinamikát és erupciót
felszabadító erejét
házánkban kiemelt érdeklődés övezi.
Korai montázsok mellett
ősrobbanás hallgat —
zen rajzba rejtett sötét energia.

Háborús detonáció szabdalta képstruktúrák,
korán jött szakrális világvége.
A súlytalanság élménye automatikus,
makrokozmosz ad választ
a gesztus iránti erős vonzalomra.

Növekedési zónák

A xilográfia technikája kínai
mester nevéhez fűződik.
Viaszsárga puszpángfa —
a szíjács és a geszt csak élőnedves
állapotban különül el.
Míg a fatest kívül újabb évgyűrűket növeszt,
másokat belül fokozatosan kikapcsol.
A dúc nyomófelületére festéket
hengerelnek, a papírt ráfektetik,
pigment kerül egy szigorúan őrzött pontra.
Csonka kismonográfiák,
kollektív felemelkedés —
elektronsugaras mikroelemzés
a kérdések jellegétől függő sorrendben.

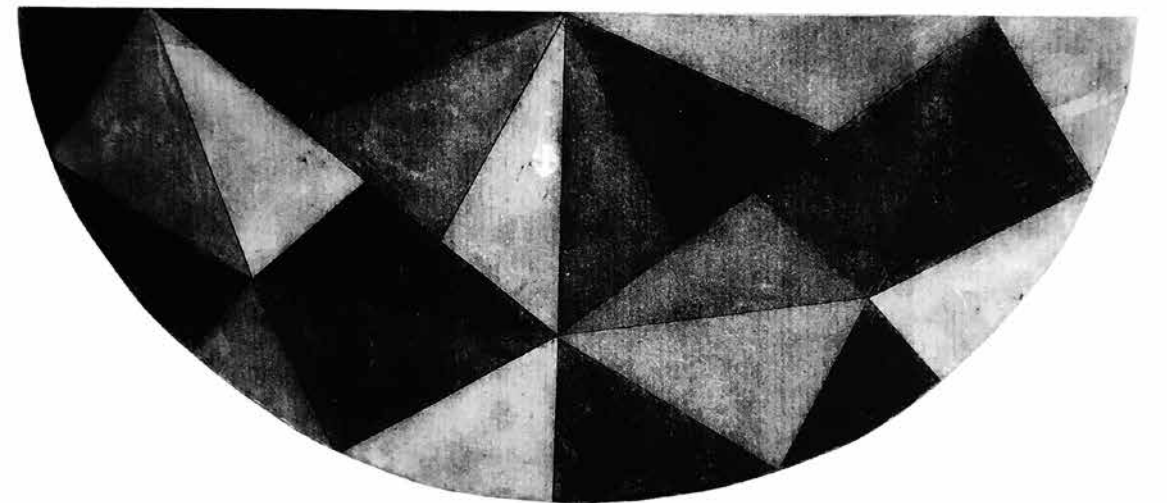
Széllkakas

Budafoki kálvária —
betonfalra hegesztett szőrmók
korpusz jelöli az első stációt.
Rigóének kísér a kifosztott
alhas Golgotájáig.
A tányéron fekvő kés
beletakar a templomtoronyba —
hierarchia a síkok között.

Gyümölcstelen gallyak
dobhártyát szakítanak.
Lábszárcsont, üres
szemgödör —
a letekeredő almahéj
kozmológiai játék.
Nejlonszatyor ül az ágon,
emulzióba ragad
a szemközti széllkakas.

FEKETE I. Alfonz

V. L. és a *pünkösdi* királyság